

[Indenrigsministeren.]

bedt udvalget om at gøre et grundigt arbejde, idet resultatet, der skal komme ud af dette udvalgsarbejde, gerne skulle munde ud i en lov, der kan holde fremover.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 97 stemmer; 16 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om valg til folketinget. (Vederslag og pension m. v. for folketingets formand) [af Vagn Bro m. fl.]

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 104) findes i tidenden sp. 3996).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1961-62.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XI) findes i tidenden sp. 3877).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Aage Fogh: Jeg har bedt om ordet for at gøre et par bemærkninger til den betænkning, der foreligger fra folketingsudvalget. Den slutter med følgende udtalelse:

„Udvalget ønsker at fremhæve værdien af den i folketinget i samlingen 1961-62 truffne beslutning om at fremskynde betænkningerne over statsregnskabet og påskønner det initiativ hertil, som blev taget af de valgte statsrevisorer.“

Jeg er ganske enig i, at det er ønskeligt, at betænkningen over statsregnskabet fremskyndes, men desværre er det gået, som jeg frygtede, da vi vedtog denne lille ændring med hensyn til statsrevisorernes virksomhed, at vi nu har fået to statsrevisorbetænkninger i stedet for én. Vi har tidligere i samlingen fået én betænkning; nu behandler vi den anden betænkning. Jeg anser det for at være meget, meget uheldigt, at statens regnskabsråd, der består af de af folketinget valgte statsrevisorer, af revisionsdepartementernes chefer og af finanshovedbogholderen, ikke har kunnet lægge forholdene sådan til rette, at vi har kunnet få en samlet betænkning. Jeg vil meget henstille, at man hurtigst muligt stræber tilbage til den ordning, at vi kun får én betænkning over statsregnskabet; det kan ikke være rimeligt, at vi skal have den i to afdelinger.

Derfor vil jeg gerne føje et par bemærkninger om spørgsmål, jeg har sagt noget om tidligere. Jeg skønner, at man i det høje ting burde tilstræbe, at de af folketinget valgte statsrevisorer får en udvidet beføjelse, sådan at det bliver de folk, der er valgt af det bevilgende ting, der bliver dirigerende i hele revisionsforetagendet. Jeg tror ikke, det i det lange løb med de kæmpestore bevillinger, vi arbejder med, er forsvarligt og tilstrækkeligt, at revisionsdepartementerne sorterer under ministeren. Allerede da statens budget var på 100 mill. kr., var der folk her i tinget, der havde denne opfattelse. Jeg tror, den er meget, meget mere begrundet nu, og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at opfordre tinget til — det kan vel ikke nås i denne samling, men så snarest muligt — at gennemføre de her omtalte ændringer.

Jeg tror også, det er nødvendigt, efterhånden som udviklingen skrider fremad, at de af folketinget valgte revisorer tillige interesserer sig for andre forhold end dem, de har interesseret sig for hidtil. Jeg har tidligere nævnt tre spørgsmål, og jeg vil gerne nævne dem igen.

Det må da være rimeligt, at statsrevisio-